

<http://physicsweb.org/article/news/10/11/16>

2006/11/17

انرژی ی تاریک از نه میلیارد سال پیش بوده است

به گفته ی یک گروه اخترشناس از ایالات متحده، ماده ی اسرارآمیزی که به آن انرژی ی تاریک می‌گویند از دست کم نه میلیارد سال پیش انبساط جهان را تشديد می‌کرده است. آدام ریس [۱] از دانشگاه جانز هاپکینز [۲]، و هم‌کارانش، با مطالعه ی انفجار ستاره‌ها ی کهن به وسیله ی تله‌سکپ فضایی ی هابل [۳] به این کشف رسیدند. آن‌ها ضمناً نتیجه گرفته اند به نظر می‌رسد انرژی ی تاریک به ثابت کیهان‌شناختی مربوط باشد، که آن را آلت آین‌شیین [۴] ابتدا پیش نهاد و بعد کنار گذاشت.

در ۱۹۹۸ که داده‌ها ی هابل و تله‌سکپ‌ها ی دیگر نشان داد آهنگ انبساط جهان دارد زیاد می‌شود جامعه ی اخترشناسی مبهوت شد. هنوز هم فیزیک‌پیشه‌ها می‌کوشند این پدیده را توضیح دهند. مدت‌ها است اخترشناس‌ها می‌دانند جهان دارد منبسط می‌شود، اما تصور می‌شود آهنگ انبساط دارد کم می‌شود و این ناشی از آن است که ریاضی گرانشی که جهان را مقید نگه می‌دارد انرژی ی انبساط را می‌گیرد. فیزیک‌پیشه‌ها کوشیده اند این شتاب‌گرفتن انبساط را با انرژی ی تاریک توضیح دهند، که با گرانش مقابله می‌کند و انبساط را فزاینده می‌کند. انرژی ی تاریک، برای این که چنین اثری داشته باشد باید حدود ۷۰٪ کل انرژی ی جهان را تشکیل دهد. اما انرژی ی تاریک هنوز آشکار نشده و فیزیک‌پیشه‌ها نمی‌دانند رفتار آن با زمان ثابت می‌ماند یا نه.

رایج‌ترین توضیح برای انرژی ی تاریک بر اساس ثابت کیهان‌شناختی است، که اولین بار آین‌شیین آن را پیش نهاد. یک نتیجه ی وجود چنین ثابتی این است که چگالی‌ی انرژی ی خلی ثابت است و به انبساط جهان بسته‌گی ندارد. پس اگر یک سانتی‌متر مکعب از جهان منبسط شود و به حجم ده سانتی‌متر مکعب برسد، انرژی ی

آن ده برابر می‌شود.

هایل داده‌ها ی جدید ی درباره ی این انرژی ی اسرارآمیز داده است. ریس و همکاران^۱ ش با استفاده از این تله‌سکپ نور^۲ آبرنواختر^۳ نوع ۱a را مطالعه کرده‌اند که ۸ تا ۱۰ میلیارد سال پیش منفجر شده‌اند. چنین آبرنواخترها یی را شمع^۴ استاندارد می‌دانند، چون درخشندگی ی همه ی آن‌ها یکسان است و به این ترتیب اخترشناس‌ها می‌توانند بفهمند انفجار^۵ آبرنواختری کی رخ داده و جهان پس از آن چه گونه منبسط شده است.

این مشاهده‌ها نشان می‌دهند انرژی ی تاریک از حدود^۶ نه میلیارد سال پیش بوده است و نقش^۷ مئثری در جهان داشته است. از این داده‌ها بر می‌آید اثر^۸ ماده ی تاریک تا حدود^۹ پنج تا شش میلیارد سال پیش بسیار ضعیف بوده و آن زمان بوده که انرژی ی تاریک در نبرد^{۱۰} کیهانی گرانش را شکست داده و انبساط شروع به افزایش کرده است.

این مشاهدات ضمناً^{۱۱} تئید می‌کنند که فعلاً ثابت^{۱۲} کیهانی‌شناختی بهترین توضیح برای انرژی ی تاریک است و بر نظریه‌ها ی رقیب مثل^{۱۳} کوینتیسان تردید می‌اندازند.

آین‌شُنین در ۱۹۱۷ ثابت^{۱۴} کیهان‌شناختی را پیش نهاد تا نظریه ی نسبیت‌عام^{۱۵} ش را با تصویر^{۱۶} آن زمان که جهان منبسط نمی‌شود آشتبی دهد. در ۱۹۲۹ که ادوین هایل^[۵] (اخترشناس ی از ایالات^{۱۷} متحده) نشان داد انبساط واقعاً رخ می‌دهد وضع عوض شد و آن‌شُنین پیش‌نهاد^{۱۸} ثابت^{۱۹} کیهان‌شناختی را پس گرفت. حالا داده‌ها ی حاصل از تله‌سکپ ی که اسم^{۲۰} هایل را یدک می‌کشد مفهوم ی را زنده کرده که آین‌شُنین آن را بزرگ‌ترین اشتباه^{۲۱} زنده‌گی یش نامیده بود.

[1] Adam Riess

[2] Johns Hopkins University

[3] Hubble Space Telescope

[4] Albert Einstein

[5] Edwin Hubble